

minister udtalte var det dybeste for ham ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Det forekommer mig ogsaa, at jeg i Gaar tilstrækkelig tydeligt pointerede, at jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det var ønskeligt, at der kunde komme det Tidspunkt, hvor Kvinder, som egnede sig til den Gerning, kunde komme ind i de enkelte Embedsstillinger, her er Tale om; det vilde have sin store Værdi, om Kvinder kunde ansættes ikke blot ved Kvindefængselet, men i andre Stillinger, hvor der ganske særlig er Tale om Sjælesørgerarbejde overfor Kvinder. Men jeg har lige saa stærkt betonet, at jeg mener, at den Vej, den højtærede Kirkeminister her er slaaet ind paa, er urigtig, og de Udtalelser, den højtærede Kirkeminister nu kom med, bestyrker mig i, at det havde været heldigt, om Kirkeministeren ikke havde valgt denne Vej for at fremme Sagen principielt, som Kirkeministeren udtrykte sig. Thi man kan ikke komme udenom, at dette Spørgsmaal kommer ind paa Ordinationsspørgsmaalet og, som jeg omtalte før, ind paa en Række Menneskers Tankegang i den danske Kirke, som nu ser anderledes paa denne Sag og har en lige saa oprigtig Mening, som den højtærede Minister har overfor Spørgsmaalet om Kvindernes Ansættelse.

Jeg synes ikke, man kan sige — som det ærede Medlem Hr. Blang sagde før —, at Kirkeministeren udtalte sig ud fra et kulturelt Synspunkt, thi han betonedede jo meget stærkt, det var ud fra et kristeligt Synspunkt, han saa saaledes paa Sagen, og det er jeg enig med ham i. Mens jeg er ved det ærede Medlem Hr. Blang, vil jeg sige, at jeg giver ikke Kirkeministeren Ret, naar han uden videre, hvor et Medlem træder op og fremsætter sit Synspunkt, henviser dette Medlem til Behandling indenfor sit Parti. Enten en Minister er enig eller ikke med et Medlem, maa man kunne stille dette Krav, at Ministeren, naar et æret Medlem fremsætter sit Standpunkt og motiverer det og retter Spørgsmaal til Ministeren, virkelig svarer og ikke henviser det ærede Medlem til Behandling af Ordføreren indenfor Gruppen. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet Ordningen her.

Men jeg vender tilbage til Ministerens Udtalelser. Den højtærede Minister sagde, jeg skrev det ordret ned, at han først ønskede at gaa til de Embeder, hvor han havde, som den højtærede Minister udtrykte sig, den uindskrænkede Magt til Besættelse. Her er vi ved Sagers Kærnepunkt. Som jeg fremhævede i Gaar, har

Ministeren efter min Mening ikke uindskrænket Magt til Besættelse, der er her Tale om Embeder af en særlig Art, der kræver Kollats og Ordination. Det ved den højtærede Minister sikkert, at netop ved gejstlige Embeder er der ikke Tale om uindskrænket Udnævnelse, men netop Tale om betinget Udnævnelse. Derfor vilde det have været rigtigere, hvis han endelig vilde fremsætte Lovforslaget, at han havde fremsat det med Understregning af det, som Ministeren nu for sit personlige Vedkommende understregede, at Ministeren ikke vilde tvinge nogen Biskop. Ministeren brugte det Udtryk, at han ikke vilde administrere Loven uden Hensyn til Biskoppernes Ordinationsret. Jeg takker den højtærede Minister for denne Udtalelse; men jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vedtages denne Lov, gælder den som bekendt ikke blot i den nuværende Regerings Tid, men formodentlig for en lang Aarrække, og det kan jo være, at der kommer andre til Roret, som har en fuldstændig anden Opfattelse med Hensyn til en Kirkeministers Administrationsbeføjelser. Det høje Ting er jo ikke ubekendt med en saadan anden Opfattelse af en Kirkeministers Stilling fra et tidligere Ministeriums Tid. Kort sagt, selv om jeg er særdeles glad ved at høre disse Ord fra den højtærede Ministers Side, beroliger de mig ikke med Hensyn til det Punkt, jeg omtalte.

Der er et andet Punkt, hvor jeg vil takke den højtærede Minister for hans Udtalelse. Han erklærede, at han vilde tage Hensyn til vedkommende Stifts Biskops Ordinationsret. Altsaa, den Ret og Praxis, som er praktiseret i Kirken, at man kan ordineres af en anden Biskop, vil i alt Fald den højtærede Minister ikke benytte sig af eller anbefale ved Gennemførelsen af det Formaal, som Ministeren var saa stærkt optaget af, at faa Kvinder ind i Embederne. Jeg vil dog tilføje, at det ligger i Virkeligheden udenfor den højtærede Ministers Beføjelse at blande sig i disse Spørgsmaal. Jeg føler, som sagt, Ministerens Udtalelse som en vis Betyggelse med Hensyn til den nuværende Tid; men man har jo ikke Spor af Garantifor, at den næste Regering vil bære sig ad paa samme Maade, i alt Fald vil jeg ikke anbefale at gaa med til Love, der er saa ubestemt formet, at man ikke kan blive klar over, hvad Lovens Mening er.

Jeg vil endnu gøre en Bemærkning til den samme Passus i den højtærede Ministers Tale. Den højtærede Minister forstod ikke det parodiske Forhold — det var det